

PROVINCIAL LIBRARY

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEW

LEXIKON

Svenskt-Engelskt o. Engelskt-Svenskt. Bra hjälpmedel för nykommare som fort önska lära engelska språket. Inbundet i läderband endast \$1.00, portofritt mot förskotts betalning. Svenska Canada-Tidningen 325 Logan Ave. Winnipeg.

FENNINGFÖRSÄNDELSE
Till alla platser i Skandinavien förmedlas och används endast bästa, auktoriserade av Staten, vars garanti således gäller.
Lågsta försäkringsavgift 50 c. För belopp över \$100.00 speciellt åtgångsavgift. Anbudstillfällen till alla linjer utställs. Förfrågningar bevaras beredvilligt.
DAHL STEAMSHIP AGENCY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
General Agent for the Norwegian America Line.

ARG. (YEAR) 36.

(Lösnummer 10 Cts.)

WINNIPEG MANITOBA, TORSDAGEN DEN 21 JUNI 1928.

(Lösnummer 10 Cts.)

N:r 25

En midsommarhälsning till svenskar i stad och by.

T. A. K:s studiekommision i Canada.

Major F. H. Ahlström och Dr. Haglund vid svenska lantbruksstyrelsen här för en tremånaders studieresa.

En tredje delegat skall utses.

Svenska Tjänstemannorganisationernas arbetslöshetskommitté har som bekant på inbjudan av Canadian Pacific beslutat sända en studie-

Major F. H. Ahlström.

gation till Canada för att under tre månader genomgå de olika svenska distrikten och andra för svensk koloniserings lämpliga platser i Canada.

Professor Otto Nordenkjöld skulle som känt är även hava rest med Organisationen kommer nu på grund av professorns hastigt timade fränfalla att utse ny medlem i hans ställe, som skall utösa delegationen här i landet. Studiedelegatens skall särskilt taga del av utsikterna för småbrukardrift i landet och rapporterna om dess verksamhet och de resultat, som nåtts genom vistelsen här i landet, komma att avgivas såväl till Tjänstemannorganisationernas arbetslöshetskommitté som till socialstyrelsen. Delegationen reser här i landet med introduktionsbrev från både socialstyrelsen och socialministeriet. Delegationen har nu nått Winnipeg och på fredag kväll kommer major Ahlström och möjligen även doktor Haglund att avresa till Wadena till samsamling med de Winnipegensvenskar, vilka komma att delta i midsommarfesten.

FÖRBRYTARHUMORISTER.

En hel del av Scotland Yards ledande poliser, bl. a. överkommisarie Wensley och superintendenterna Carlin, Nichol och Hawkins, ha i snabb följd efter varandra blivit offer för inbrottsjuver. Att dessa inbrott letts utskottade av begäret att stå åta, utan fastnärva gjort sina nattliga räder för att driva med "the Yards" stora män, står utom tvivel, helst som endast saker av personligt värde för de beutluna försvunnit. Och dessa saker ha inte så sällan återställt till ägaren, visserligen alltid under Scotland Yards däckning — när inte någon stor daglig tidning fått den äran.

Men att genomskåda de högre polisbefärens hus och hem är endast en av de många former varunder en dylik galghumor tar sig uttryck. Man kan möjligen föreställa sig stannstämningen hos den herre som en natt kom hem och fann sin bostad grundligt visiterad och på matsalsbordet en brevlapp av följande lydelse:

"Min häste herre! — tack vare ert bedrägeri har ni förorsakat oss en dyrbar tidsförst. Det lyser oss verkligen att underrätta edra grannar om att de fina tallrikar ni snöbbar med, inte äro någonting annat än billigt nyaltiver, tillika av tysk

IMPERIETS STORA DAG.

En Londonkorrespondent delgiver på följande livfulla sätt sina intryck från firandet av drottning Victorias födelsedag, den 24 maj, i Hyde Park, en av Londons och hela världens största parkanläggningar.

London i maj 1928.
Jag har hört en människomassa på hundra tusen med blottade huvuden sjunga "God save the King" och "Frank, framåt Kristi stridsmän". Och jag har sett samma blöjande massa svänga hättar och program i luften och sjunga visan om "Annie Saule". Sammanställningen är överraskande, men det är sant. Effekten var i båda fallen överväldigande och det är ingen anledning ifrågasätta äktheten av de känslor, som rödde sig på djupet hos dessa tusenden. Detta hände i Hyde Park, London, den 24 maj kl. 6 e. m. Efter flera dagars regn och dimma hade himlen klarnat upp som på beställning. Gräsmattor och träd i den ofantliga parken lysta friskt gröna, "The Serpentine" låg som en spegel och luften var full av färselång.

Detta var mitt inre i världens största och rikaste och mest bullersamma stad. Det låter som en saga, men det är en verklighet. Skuldria vid skuldria i en vid halvskugga stå de där dessa hundratusen. "Union Jack" och flaggor från Dominions på andra sidan haven vaja över massan. På en plattform med skarorna amfiteatraliskt ordnade framför sig står militärmusiken i lysande pampiga uniformer. Den exekverade just inledningsnumret, en marsch — Fame and Glory — då den plöjligt avbröt med ett kanonskott från basturman. Alla resa sig, hattarna flyga av och musiken intonerar kungasången. Anledningen? En bil med hertigen av Gloucester jämte uppvaktning har svängt upp och avlämnat sina passagerare.

På en något högre plattform bakom musiken blir en liten trind herre i vit flanelkostym, barhuvad och i skjortärmarna, synlig. Det är anföraren i den unisona sången. Varje deltagare har erhållit ett programblad med texten till inte mindre än femton sånger och visor. Med muner och åtbörder minst lika uttrycksfulla som orden tar han ledningen. Jag hoppas, säger han, att ni ska sjunga så bra i dag, att det hörs till Oxford circus. Början görs därpå med "Keep the home fires burning", håll elden på den husliga härden brinnande. Ett lämpligare sångval kunde knappast ha gjorts. Här voro hundratusen medlemmar av världens största sjöfarande nation samlade. Kanske varenda en av dem hade nä-

ttillverkning. Utan nämnavard högaktning, Willie & Co."
Men så kan man ju i andra städer tänka sig besvikelsen hos de tjuvar, vilka efter att ha varit strängt systematiska i ett par kyliga morgontimmor, kingo ut i sin "värde" kök och där inte hittade någonting annat än bröd och ost. Deras indignerade känslor stodo uttryckta på köksbordet: — "Om nå, sir, har för vana att äta bröd och ost till supé, så ta oss tusan om vi ha det!"

En född humorist var utan tvivel den inbrottsjuver som avlade ett nattligt besök i ett hem i en av Londons förstäder, där mannen i huset hade nattjagstöring. Fruen hade på köksbordet lämnat en lapp på vilken stod: — "Käre Fred, i gasugnen står en skål med varm soppa. — Ethel!"
Midnattsgästens följde anvisningen och fråg sig med den goda soppan. Innan han lämnade huset bländade han ihop en röra av vatten och kondenserad mjölk, "smaksatte" med cayennepeppar och en näve socker, fylde skålen med blandningen och satte den tillbaka i ugnen. Nästa morgon blev troligtvis Ethel i högsta grad förnärad, då Fred grummade om den othälsa soppan.

Mr. Kings tal, det vill säga det han tänkt läsa, upplästes slutligen av mr. P. C. Herkin, High Commissioner för Canada, en äldre reelig herre i bonjour och hög hatt. Folket fick för sig, att det var hertigen av Connaught och hurrade intensivt, när han visade sig på estraden. Talet var kort, endast följande ord:

(Forts. å sid. 3.)

MIDSOMMARFESTER FILLAS I MÅNGA SVENSKA DISTRIKT LANDET RUNT.

Midsommarfesten vid Round Lake samlar landsmän från när och fjärran under S. F. C:s beskydd.

Då midsommarhelgen i år infaller på en lördag och söndag hava ett stort antal svenska distrikt i västra Canada besökt av alla stora midsommarfester för de av landsmännen, vilka av en eller annan anledning bliva förhindrade att delta i Svenska Förbundets i Canada stora midsommarfest vid Fishing Lake i Wadena-distriktet.

För Midsommarfesten har detaljerade uppgifter redan lämnats i S. F. C. T. och det officiella programmet finnes återgivet & annat ställe i dagens tidning. Tusentals svenska män och kvinnor komma under midsommarhelgen att samlas under Svenska Förbundets ågn och där lysa till ett av de största och mest mångsidiga program som någonsin framförts vid någon svensk midsommarfest i Canada. De olika talarna komma att beröra för svenskhetens viktiga frågor. Sång, musik och idrottliga lekar komma ytterligare att sätta sin prägel över festligheterna, vilka främst av allt gå i svenskhets tecken.

(Forts. å sid. 3.)

Kung Gustafs 70-årsdag fick ett värdigt förlopp.

Högtidsgästen fick en storslagen nationell betoning genom de spontana hyllningar konungen blev föremål för.

Kortage till Stadion på söndagen.

Konung Gustafs 70-årsdag fick ett synnerligen värdigt förlopp genom de många och storslagna hyllningar majestätet blev föremål för. Programmet, som i huvudsak genomfördes i enlighet med vad som redan publicerats i S. F. C. T., blev en spontan hyllning för en världsmonark.

Prån Stockholm meddelas nu referatet över den storslagna festen var glanspunkt var söndagens Stadionfest, då konungen och den kungliga familjen övernattade uttagningstävlingarna i Stockholms Stadion för de Olympiska spelen.

Presteförbundet i "Rule Britannia" vid hennes "Britans never, never, never shall be slaves", bröt en öronbedövande bifallsåskådning från mängden.
President Kings tal utblev däremot. Endast det stora ordet nådde fram till Hyde Park. Det lär ha berott på något tillfälligt fel på mr. Kings telefonapparat, och jag säger, att äro de inte mer intresserade av sin telefon i Ottawa än de äro i London, så var det sannemligen inte underligt att talet utblev. Högslärdarna gjorde emellertid sitt bästa och massorna hade ofantligt roligt åt det kulspeltillställning som ägde rum i stadens parker. En obehövad munsterhet brast lös, när plöjligt en allvarig röst med kolossal styrka uppregade gånger förklarade, att han behövde en katt. Vad det betydde visste ingen av många grannar, men antagligen var det någon av montörerna vid den trådlösa, som behövde det, som låt som katt.

Mr. Kings tal, det vill säga det han tänkt läsa, upplästes slutligen av mr. P. C. Herkin, High Commissioner för Canada, en äldre reelig herre i bonjour och hög hatt. Folket fick för sig, att det var hertigen av Connaught och hurrade intensivt, när han visade sig på estraden. Talet var kort, endast följande ord:

(Forts. å sid. 3.)

RUNT LAND OCH RIKEN.

Svensk hjälpexpedition till Nobles undsättning. Indien accepterar Kelloggs fredstraktat. Fallskärmsolyckan i Köpenhamn. Mrs. Pankhurst avliden. Hoover erhållit nominerad till presidentkandidat.

Svenska riksdagen avslutad. Svensken kallad till universitetet i Oregon, U. S. A.

Sverige besegrar Norge i fotboll med 6-1. Landskampen i fotboll Sverige - Norge i Stadion i Stockholm förra torsdagen slutade med svensk seger 6-1.

Spansk flygmaskin borts. Inga underrättelser ha ännu inlämnat från flygmakinen Jesus del Granpeña, som förra tisdagen startade från Sevilla. En stigare oro råder i Spanien.

De svenska arbetstvisterna. Medlingsföretoken i konflikten vid gruvarna i Sverige äro utan resultat, trots långa men fruktlösa förhandlingar förra lördagen. Det anses troligt att strejken kommer att pågå hela sommaren.

Främlingslegionärerna sökte rymma. Då franska ängaren Arhos skulle avgå från Singapore till Marseille med flera hundra främlingslegionärer ombord, hoppade fyra tyska legionärer över bord. Tre av dem nådde kusten, där de togos i fåror, men den fjärde omkom.

Rabindranath Tagore sjuk. Den indiske författaren Rabindranath Tagore, som skulle företaga en ny rundtur i Europa och väntades anlända till Marseille den 30 juni, har måst inställa resan och söka tillfälligt vila, emedan hans hälsotillstånd inger farhågor.

Indien accepterar Kelloggs fredsförslag. Även Indien har nu sållat sig till den rad nationer inom det Brittiska imperiet, vilka godkännt en av utrikesminister Kellogg framlagda traktaten för bevarandet av världsfreden.

Efter överläggningar med regeringsmedlemmar i Indien avsås det bekräftandet härpå till Washington förra onsdagen.

Syd-Afrika är nu den enda stat, vilken hittills icke avgivit svar på Kelloggs plan.

Broadview, Sask., hemstöt av ett fruktansvärt regnsväder. Stora huvudlandsvägen vid Broadview, Sask., är helt översvämmad efter lördagens och söndagens fruktansvärda regnsväder. Vattnet står flera fot över vägen och all trafik var så sent som i tisdags kväll omöjlig.

En 7-årig son till Arthur Anderson, George Anderson, höll på att omkomma genom drunkning under det häftiga övdröret, men blev i sista ögonblicket räddad av en tillskyndande man, som såg den överhängande fara, gossen svävade i.

Mrs. Pankhurst avliden. Den i vida kretsar av världen kända kvinnosakskvinnan, fru. Emmeline Pankhurst, avled den 14 deces i ett sjukhus i London, Engl., vid en ålder av 69 år.

Mrs. Pankhurst var världens första utvald och har under hela sin karriär ställt sig som en av de främsta och mest erkända förkämparna för kvinnans sociala och politiska rättigheter.

Hon var även ledare av den delegation, som i det engelska underhuset krävde rösträtt för kvinnan.

Den framstående nervläkaren dr. E. Osty höll nyttan på institutet för metatysisk forskning i Paris ett föredrag om frågan, huruvida människor kunna ha dödsångingar. Dr. Osty förklarade sig därvid vara av den åsikten, att så var fallet och berättade ett intressant fall ur sin egen praktik.

Den 23 oktober kallades han till en köpmann Decausse, som sedan en längre tid tillbaka hörd till hans patienter. Han led av ständigt psykisk depression men var fysiskt fullt frisk. Hans anföriga hade denna gång tillkallat läkaren, emedan patienten kort förrt fallt det uttalade, att han bestämt visste, att han utan dödsång skulle avlida kl. 12 midnatt om tre dagar.

Läkaren infann sig och undersökte patienten men kunde icke finna någon sjukdom. Den 1 november gick Decausse som vanligt till söns efter kvällen varden. För att ge hans tankar en annan riktning stodo familjemedlemmarna kring hans säng och talade med honom om allt möjligt. Några minuter före midnatt avbröt den

gamle herrn samtalet och frågade, hur mycket klockan var. Hans son sade, att hon var två. Men den gamle svarade: — Det är osanning. Hon är 12.

Han slöt ögonen, låg orörlig några minuter, därefter stelnade hans drag. Han var död.

Dr. Osty berättade även ett annat smärkande fall, som en läkare i Wien, vars namn och adress han mycket väl kände, tillskrivit honom om. Wienläkarens far hade dött av hjärtslag för endast ett par månader sedan. "Den gamle herrn", skrev läkaren, "var egentligen aldrig vad man kallar sjuk utan förblev kraftig och arbetar till sin sista dag."

Ungfär två veckor före sin plöjliga död ontalade han en morgon för mig och min mor, att han i drömmen — han brukade annars aldrig ha några livliga drömmar och talade i varje fall aldrig om dem — sett ett liktåg. Han hade själlt gått med i detsamma närmast efter kistan. Då denna lyftes från likvagnen, närmade han sig nyfyllt och såg genom en glasruta i kistan lock så själv ligga

(Forts. å sid. 3.)

Gunnar Brunius gäst i Västern.

Ämnar studera kolonisationsfrågan och samlar material för föreläsningar i Sverige för Folkbildningsförbundet.

Återreser via Panamakanal.

Bland de många svenska gäster västra Canada i dagarna fått besök av tilldagar sig direktör Gunnar Brunius särskilt intresse.

Dr. Gunnar Brunius.

Direktör Brunius, som redan förrt gästade Canada, är välkänd för vårt lands förhållanden och en varm beundrare av Canada, som ett framtidsland för fysiskt hårdade personer.

Under sitt besök här i landet har direktör Brunius genomgått de olika provinserna och särskilt ingående studerat farmingsmöjligheterna i dessa provinser. Under sitt uppehåll i Ottawa sammanträdde direktör Brunius bland annat med expeditionschefen vid immigrationsdepartementet, mr. Egan och hade med honom en längre konferens.

Direktör Brunius är föreläsare vid Folkbildningsförbundet och begagnar sommarmånaderna att genomgå olika länder och världsdelar för att samlar material till sina föreläsningar under vistern. Som föreläsare har direktör Brunius skapat en alltid stor och uppmärksam åhörarskara och det är bekänt att tiden är så kort tillåtit för honom att svenskar här i landet ej kunna bli i tillfälle att få lyssna till hans fängslande skildringar från olika resor i de mest liktilda delar av världen.

Direktör Brunius avreser i dagarna till Vancouver, varifrån han med ett av Johnsonlinjens fartyg via Panamakanalien begiver sig tillbaka till Sverige.

Fallskärmsolycka i Köpenhamn. Från Köpenhamn telegraferades förra onsdagen att under flygföring med ett av marinsens sjöplan, en pilot och tvorne sjökadetter råkat ut för en ganska egentomlig olycks händelse, som medförde deras omedelbara död.

De hade begivt sig upp i ett större sjöplan och skulle utprova en ny fallskärmsstyck, då fallskärmen av någon hittills outredd anledning vägrade att öppna sig, med påföljd att de tre flygarna störtade döda till marken.

Olyckan påminner mycket om den flygolycka, som föregående år ägde rum i Stockholm, då flera av Sveriges mest lovande flygare förolyckades på enahanda sätt.

UNDERLIGA ANINGAR.

Den framstående nervläkaren dr. E. Osty höll nyttan på institutet för metatysisk forskning i Paris ett föredrag om frågan, huruvida människor kunna ha dödsångingar. Dr. Osty förklarade sig därvid vara av den åsikten, att så var fallet och berättade ett intressant fall ur sin egen praktik.

Den 23 oktober kallades han till en köpmann Decausse, som sedan en längre tid tillbaka hörd till hans patienter. Han led av ständigt psykisk depression men var fysiskt fullt frisk. Hans anföriga hade denna gång tillkallat läkaren, emedan patienten kort förrt fallt det uttalade, att han bestämt visste, att han utan dödsång skulle avlida kl. 12 midnatt om tre dagar.

Läkaren infann sig och undersökte patienten men kunde icke finna någon sjukdom. Den 1 november gick Decausse som vanligt till söns efter kvällen varden. För att ge hans tankar en annan riktning stodo familjemedlemmarna kring hans säng och talade med honom om allt möjligt. Några minuter före midnatt avbröt den

gamle herrn samtalet och frågade, hur mycket klockan var. Hans son sade, att hon var två. Men den gamle svarade: — Det är osanning. Hon är 12.

Han slöt ögonen, låg orörlig några minuter, därefter stelnade hans drag. Han var död.

Dr. Osty berättade även ett annat smärkande fall, som en läkare i Wien, vars namn och adress han mycket väl kände, tillskrivit honom om. Wienläkarens far hade dött av hjärtslag för endast ett par månader sedan. "Den gamle herrn", skrev läkaren, "var egentligen aldrig vad man kallar sjuk utan förblev kraftig och arbetar till sin sista dag."

Ungfär två veckor före sin plöjliga död ontalade han en morgon för mig och min mor, att han i drömmen — han brukade annars aldrig ha några livliga drömmar och talade i varje fall aldrig om dem — sett ett liktåg. Han hade själlt gått med i detsamma närmast efter kistan. Då denna lyftes från likvagnen, närmade han sig nyfyllt och såg genom en glasruta i kistan lock så själv ligga

(Forts. å sid. 3.)